

Universeum

Na počátku všeho byl zřejmě jen záblesk prvotního světla vědomí, jiskřička energie, která měla svou vlastní inteligenci, svou vlastní počáteční tvořivou energii, ze které vzniklo vše.

Tato energie nabírala značnou sílu tím, že začala rotovat, čímž zhušťovala a shromažďovala kolem sebe malinké části dalších vznikajících energetických částíček, jejichž frekvence kmitání se stále zvyšovala s rostoucí rychlostí jejich otáčení, právě vzniklých dalších a dalších spirálových shluků, po nichž se rozkmitávaly a spojovaly další a další různé částičky prvotních energií. Takto se počaly tvořit první mlhoviny, první miliardy atomů různých prvků, a dávaly postupně vznik milionům galaxií, planet, zářících hvězd, jejich oběžnic, cestujících komet a celému Universu a nám známému vesmíru.

Všechno to vzniklo z točících se kol energií, jež rotovaly ve spirále prostoru, času i hmoty. Vše vznikalo v kolech rotujících kolem svých os a různě se rozestupujících od sebe nebo vzájemně se spojujících a prolínajících se mezi sebou vzájemně. Veškerá energie kmitající v různých frekvencích, působící na sebe vzájemně, v závislosti působení nejvyšších toků energií celého Universa. Tak vznikalo mnoho silných zářících se hvězd, nepřeberné množství světů, jež byly vytvořeny zároveň v mnoha dimenzích, což jsou určité roviny našich bytí, jež vznikly po mnoha přeměnách v běhu různosti svých časů a vytvářením různosti prostorů. Stejně tak vznikla naše Mléčná dráha, která je domovem i naší planety Země, poutající v běhu svého času jediný Měsíc. Planeta, jež jako jedna z mnoha dala možnost vzniku života, vytvořeného z pouhých pěti prvků.

Planeta tvořená zemí, vzduchem, ohněm, vodou a kovem, planeta umožňující vznik vědomí života v různých formách fungujících ve vlastních světech, jež společně vytváří jeden komplexní celek jediného živoucího organismu, planetu Zemi, kde každíčká část je jednou buňkou tohoto uceleného organismu celé planety. Tak nádherně

nou svými různorodými tvary, s dokonalým systémem funkčnosti, každického prvku, molekuly, atomu, či živoucího organismu, které byly vytvořeny zhmotněním myšlenek inteligentními toky nejvyšších energií, jež se v běhu časoprostoru této dimenze vyvinuly, a tak spolupodílely na celkovém výzoru planety, až k dnešní podobě na základě zdokonalování již vytvořených různých forem zhmotnění energií tady na této planetě, známé v jiných vyšších dimenzích, jako planeta Gaya, naše planeta Země.

Vše se děje jen z energie. A vše, a tak i každá naše myšlenka je určitou energií, o určité síle, o určité frekvenci, jež působí na celé naše okolí, na celou naši planetu, a zároveň také na celé Universum. Stejně tak působí každá energie, vše co se odehrává tady na této planetě, ale i vše, co se odehrává v celém vesmíru, celém Universu a v každém časoprostoru všech dimenzí. Vše, působí na všechno a všechny v celém Universu, jde o dokonalé propojení všeho se vším, jde o propojený celek, tvořený hmotou, energií, časem, prostorem a silami na sebe vzájemně působícími, podle jejich vývojové dimenze.

Můžeme si to přirovnat třeba, jako když hodíme kámen do vody, tak stejně, jako kámen vytvoří kola svým pádem do vody, působí i každá energie odkudkoli vyslaná postupně na celé Universum. Šíří se tedy nejen ve směru soustředných kružnic, ale také podle síly, kterou byla vytvořena, a také podle směru, jímž byla směřována nebo třeba u nasměrování slov při mluvením vysílané energii, působí také tam, kam a na koho byla směřována. Některá působení se tak projevují okamžitě, a jiná zase se projevují až za mnoho let, či až za mnoho našich bytí v jiném našem životě, a až tehdy se projeví značná síla energií vyslaných třeba i námi samotnými dávno v minulosti, no její odraz nás tak může dostihnout až za mnohé naše životy.

Tímto se řídí vše v celém Universu, toto je zákon přitažlivosti neboli zákon akce a reakce, kterému podléhá vše i v našem koutu vesmíru. Je potřeba si uvědomit, že naše planeta je tedy součástí, nejen celé galaxie, ale i celého vesmíru a celého Universa, a vše co se tady

na Zemi odehrává, se také odráží v celém Universu a ve všech jeho částech a dimenzích. Vše je také samozřejmě zaznamenáno, jako zkušenost pro nás samotné i ostatní formy bytí a života.

Stejně tak, jako tady u nás na planetě Zemi se neustále vše vyvíjí, takže je samozřejmé, že takových planet nesoucích různé formy životů je v celém vesmíru i celém Universu a všech jeho dimenzích bytí mnoho.

Stále je potřeba mít na paměti, že vše je neustále ve vývoji, a každý zlomek sekundy vznikají nové a nové vývojově vyšší formy existence energií. Ať už je chápeme ve hmotné, nám známé formě nebo i ve formách nám méně známých a v této době velmi diskutovatelných existencí. Stejně tak byla vytvořena určitými vývojovými postupy také energie dávající život v našem hmotném jen trojrozměrném světě tady na Zemi a nám vnímatelné dimenzi v prostoru a čase, stejně se vyvinula i energie s vlastní inteligencí, která se neustále vyvíjí, tím teď myslím naši vlastní duši, naši podstatu, jež smí být součástí tak velkého vývojového postupu tvoření, jež je součástí a také článkem určitého vývojového směru tady v nám známém světě, části celého Universa.

Co to vlastně je to Universum?

Jde opravdu o velmi diskutovatelný pojem, jde o název, jež zahrnuje vše podstatné, je to ucelený pojem, k němuž patří vše, co si jen dokážete představit. Je to absolutno, jeho součástí je nám známý vesmír, ale také veškeré časoprostory, veškeré dimenze bytí, a jeho součástí je vše, co si jen dokážete představit, ale i to, co si dosud nedokážeme představit.

Celé Universum je řízeno nejvyššími toky energie, které samozřejmě také podléhají jeho určitým zákonům, mezi ně patří už zmíněný zákon akce a reakce, zákon platící ve všech dimenzích, ve všech časoprostorech, ve všech vesmírech, planetách i jen třeba shlucích toků prvotní energie v jiných částech celého Universa i nám známého vesmíru.

Ano, jde o tolik už diskutovaný zákon přitažlivosti. Zákon, jež nás tady v našem bytí nejvíce řídí, jemuž podléhá vše, tedy i naše podstaty v nás samotných, jemuž podléhá naše duše, stejně tak, jako jednotlivé děje v našem bytí tady na této planetě, ale i jinde v celém Universu. Jeho součástí jsou také různé roviny existencí, různé dimenze, roviny bytí, ve kterých se lze pohybovat, žít, a dál tvořit své životy, jež jsou součástí celkového vývoje. Universum tedy zahrnuje všechny vývojové linie veškerého vývoje, všechny dimenze, veškeré množství všech existujících nám i nepoznaných vesmírů, jež tedy tvoří jen části z celého Universa. Tady patří také to, co si ani v koutku duše zatím nechceme nebo jen neumíme představit, existence bytí, jež mohou být v uvozovkách jen fantazií, ale které mohou někde jinde v jiných dimenzích opravdu existovat, ať už to připustíme nebo ne, protože vše, co existuje v naší mysli má reálnou šanci na existenci a realitu, ale to už zabíhám do zcela jiného tématu. Universum je tedy absolutno.

Co je tedy vesmír?

Ve vztahu k celému Universu, je nutno říci, že je to jen jeho součást. Jedna jeho část z nekonečných možností existencí energií v celém Universu.

Vesmír nebo také označován kosmos, je podle mnohých označen, jakou souhrn všech hmot, energií, časoprostoru nám známého. V určitém směru lze říci, že tak většinou byl označován prostor mimo naši planetu Zemi. Nejznámějším byl a je název „kosmos“, z řeckého slova, jež označuje šperk, něco krásného nebo také uspořádaného. Kosmos, takto najdete vysvětlený pojem „vesmír“, nejen v knihách, ale i na internetu. Jde totiž o to, jak se na to díváte v tom „vašem vidění“, v tom vašem vývojovém stupni, vaší duše. A tady jsme právě u toho rozdílu s pojmem Universum a pojmem vesmír. Protože do celého Universa patří množství takových malých „našich vesmírů“, do „vašeho vesmíru“ patří to, co vnímáte a vidíte a cítíte právě vy.

Do celého Universa patří všechny vývojové stupně ve všech vesmírech. A to je tedy rozdíl mezi těmito dvěma pojmy. Nám známý vesmír je tedy „naše jsoucno“, je to souhrnné označení toho, co my sami vidíme, co my sami známe nebo si dokážeme představit. Lze tedy říci, že vesmíry mohou mít různé zákonitosti, také samozřejmě různorodou podobu své vlastní existence, vezměte si to na příkladu, jak asi vidí svůj vesmír takový tvor, jako je mravenec, či včela nebo jak vnímá svůj vesmír určitá energie entit z jiných dimenzí a jiných časoprostorů, zcela jinak, než my lidé.

Vidíme, že jde opravdu o mnoho tvárný pohled na vysvětlení pojmu vesmír, či náš vesmír nebo kosmos, i tady platí, to známé vše souvisí se vším a všechno je i tady úhlem pohledu na jednotlivý diskutovaný problém nebo věc, či situaci. Vesmírem můžeme tedy nazývat náš